

č. 3210.

Nemocenské pojišťování: Před účinností zákona z 15. května 1919 č. 268 Sb. t. j. před 1. červencem 1919 nestačilo k rozpuštění závodní nemocenské pokladny pouhé usnesení valné hromady (§ 49 zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z.).

(Nález ze dne 5. února 1924 č. 1800).

V ě c: Okresní nemocenská pokladna v Náchodě proti ministerstvu sociální péče (min. místotaj. Dr. Frant. Janoščík) o nemocenské pojištění.

V ý r o k: Nařikáné rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Ve valné hromadě členů závodní nem. pokladny společnosti textilních závodů v N., konané dne 27. června 1919, usneslo se členstvo jednohlasně na rozpuštění pokladny s tím, že členové pojištění budou dnem 1. července 1919 počínaje — a to úředníci u úřednické pokladny v Praze, expositury v N., — a dělnictvo u okresní nem. pokladny v N. Dále bylo usneseno, že se jměním naloženo bude dle § 33 stanov závodní nem. pokladny, totiž že se pozůstalé jmění po zapravení všech povinností rozdělí poměrně dle počtu členů, již k pokladnám úřednické a okresní přistoupí, mezi tyto dvě pokladny.

Podáním ze dne 11. prosince 1919 žádala jmenovaná závodní pokladna u osp-é v N. vzhledem k onomu usnesení valné hromady o schválení návrhu na rozdělení rezervního fondu celkem 6949 K 78 h.

Rozhodujíc spor povstalý mezi jmenovanou závodní pokladnou a okr. nemocenskou pokladnou v N. přisoudila osp v N. nemocenské pokladně v N. na 109 členů k ní přešlých částku 5298 K 20 h a nemocenské pokladně soukromých úředníků a zřízců v Praze, místní odbočce N., na 34 členy k ní přešlých 1651 K 58 h.

Rozhodnutí své opřel úřad o znění § 49, posl. odst. zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z., dle něhož bylo dlužno okr. nem. pokladně přikázati pouze část rezervního fondu zrušené pokladny závodní poměrnou pojištěncům okr. nem. pokladnou převzatým.

Odvolání, jež z toho podala okr. nem. pokladna v N., bylo rozhodnutím zsp-é a v dalším pořadí instancí nař. rozhodnutím zamítnuto.

Rozhodnutí odůvodněno tím, že pokladny zrušené na základě zákona z 15. května 1919 č. 268 Sb. výnosem min. sociální péče z 12. září 1919 č. 21.778/III dnem 1. října 1919 měly do toho dne plnou právní existenci, a má tedy i usnesení valné hromady závodní nem. pokladny textilních závodů v N. z 27. č e r v n a 1919 ve příčině naložení se zbývajícím jměním závodní pokladny ve smyslu stanov pokladny p l n o u p r á v n í p l a t n o s t.

K námitce odvolání podotkl žal. úřad, že předpoklad stěžující si pokladny, jakoby v tomto případě šlo o likvidaci pokladny podle čl. XXIV zák. z 15. května 1919 č. 268, je mylný, poněvadž závodní nem. pokladna textilních závodů v N. nebyla zrušena na základě cit. zák. č. 268 ex 1919 (podle výnosu min. sociální péče z 12. září 1919 č. 21.778/III, dnem 1. října 1919), nýbrž na základě usnesení své valné hromady z 27.

června 1919. V tuto dobu měla pokladna ta ještě plnou právní existenci a nemohou proto usnesení valné hromady, pokud nejsou v odporu se statutárními předpisy této pokladny, považovány býti za neplatné. Pro likvidaci této pokladny nemůže proto býti použito ustanovení čl. XXIV cit. zák. č. 268 Sb. ex 1919, nýbrž jen předpisu § 33 jejich stanov.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí okr. nem. pokladnou v N. podané uvážil nss toto:

Jest nesporno, že valná hromada členů zmíněné nem. pokladny závodní, která se konala dne 27. června 1919, usnesla se jednohlasně na rozpuštění pokladny. Usnesení toto stalo se tudíž v době, kdy zák. o nem. pojištění z 15. května 1919 č. 268 Sb. byl sice již vydán, avšak ještě nenabyl účinnosti; neboť účinným stal se dle čl. XXVIII teprve drem 1. července 1919. Byla tudíž valná hromada závodní nem. pokladny dne 27. června 1919 zajisté oprávněna usnésti se po rozumu § 49 zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z. na rozpuštění pokladny. Avšak podle odst. 3 tohoto § nemohlo takové usnesení valné hromady samo o sobě ještě jeviti ony právní účinky, které mu přikládá žal. úřad. K rozpuštění závodní pokladny podle tohoto ustanovení zák. nestačí pouhé usnesení valné hromady, nýbrž jest k němu zapotřebí, má-li usnesení se státi právně účinným, výroku zsp-é, jejíž rozhodnutí má povahu úředního aktu konstitutivního.

Podle stavu spisů však rozpuštění závodní pokladny, o jejíž likvidaci jde, úředním aktem kompetentní zsp-é po rozumu § 49, odst. 3 cit. zák. vůbec vysloveno nebylo, a schází tudíž zákonný předpoklad pro likvidaci jmění řečené pokladny ve způsobu, který byl schválen žal. úřadem.

Bylo proto nař. rozhodnutí pro nesprávné právní posouzení zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 3211.

Učitelstvo: I. * Zákon ze dne 23. května 1919 č. 274 Sb. nezaložil pro učitelstvo veřejných škol národních nárok na jakékoliv »požitky« přímo vůči státu jako platiteli, nýbrž jen vůči dosavadním konkurenčním činitelům. — II. Učitel veř. školy národní, který není zaměstnancem státním, nemá proto vůči státu nároku na volný traťový lístek k jízdě z bydlíště do místa služebního.

(Nález ze dne 5. února 1924 č. 1802).

V è c: Karel P. v Olomouci (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu sociální péče o volný traťový lístek.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Žádosti učitele Karla P. za volný traťový lístek z U. do O. a zpět nebylo nař. rozhodnutím vyhověno, poněvadž akce, týkající se přiznání volných traťových lístků státním zaměstnancům, nevztahuje se ve smyslu výnosu min. žel. ze 17. července 1919 č. 21.326/III/3 na učitele, pokud tito nejsou státními zaměstnanci. Při tom bylo podotknuto, že odvolání se žadatele na zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb. není příležitá, poněvadž zákonem tím (čl. II) přiznávají se učitelům